

urigtig Forudsætning. At Folket i dets Heelhed ikke har nogen overveiende Kjærlighed for Valgloven, synes at vise sig af den ringe Drift, der er til at møde ved Valgforsamlingerne. Der er jo vistnok enkelte Valgforsamlinger, der blive talrigt besøgte; men de blive besøgte, naar der er Enkelte, der formaae en Mængde af Personer, der ikke have nogen stor Interesse for Samsundsforholdene, til at møde der, hvorimod der er en stor Mængde Personer, der ikke møde, og, hvor ingen saadan Bevægelse har fundet Sted, hvorved man har bragt en Mængde til at møde, blive Forsamlingerne hyppigt svagt besøgte. Dette er endog Tilfældet her i Hovedstaden, hvor det ikke er forbundet med nogen Vanskelighed eller Bepærlighed at møde ved Valgene. Jeg kan altsaa ikke antage, at der virkelig er en Forskjærlighed for det nuværende Valgsystem i dets hele Udstrækning, hvoraf jeg imidlertid ikke vil slutte, at der ikke skulde være Meget i samme, som man ønsker at bibeholde, eller at der vilde være nogen Fleerhed for meget betydelige Forandringer deri; men det er vist, at der er en stor Deel af Befolkningen, som ønsker endel Forandringer deri. Det er nu meget vanskeligt at føre noget Beviis for, hvad der virkelig er den overveiende Mening i Folket; derom maa Enhver danne sig en Overbeviisning efter sin Opfatning af alle de ham bekjendte Forhold, og jeg troer, at det ikke vil bidrage til at fremkalde en almindelig Overbeviisning om, at Valgloven er stemmende med Folkets Ønsker eller Interesser, at der udtaler sig mange Stemmer derfor her i Forsamlingen; thi den er jo netop fremkaldt ved den Art af Stemmegivning, hvorom der er Spørgsmaal. Jeg skal forøvrigt ikke opholde mig videre ved den Deel af Valgloven, hvis Væsen bestaaer deri, at man har givet Valgretten saavel som Valgbarheden en meget stor Udstrækning, og derved har givet en Deel af Befolkningen, som hverken ved Oplysning eller ved Interesse for Samsundets Lærø kan ansees som en meget betydende, en overveiende Indflydelse, hvorved de øvrige Classer af Samsundet ere fortrængte, men jeg skal holde mig til adskillige af de Bestemmelser angaaende Valgret og Valgbarhed, der findes i selve Grundloven, og som, efter

de Erkjendelser, man har fra i det Mindste en meget stor Deel af denne Forsamlings Medlemmer, ere af den Vætskaffenhed, at man maatte ønske dem rettede. Jeg skal først holde mig til Udvalgets § B, dens Indgang. Allerede der forekomme to Bestemmelser, som ikke hidrøre fra hiint Princip, og som dog ere lidet ønskelige. Der er her opstillet to Betingelser for Valgretten; her tales alene om Valgretten til Folkethinget, men de udvides i de følgende Paragrapher ogsaa til Valgretten til Landstinget, og tildeels til Valgbarheden til begge Thing. Det er to Betingelser, som jeg ikke troer, at man, selv om man gaaer ud fra Systemet om den almindelige Valgret, ja allermindst, naar man gaaer ud fra dette System, kan finde naturlige og rigtige, og som man maa ønske forandrede. Den Første er, at den Paagjældende skal have Indfødsret; det er aabenbart, at dette er fremkommet ved en Overraskelse og Feiltagelse i den Forsamling, der var samlet i 1848—49. I Regjeringsudkastet til Valglovens § 2 var der bestemt, at, indtil der blev givet en ny Lov om Indfødsret, kunde den erhverves ved 10 Aars Ophold her i Landet, og som Følge deraf vilde Valgretten og Valgbarheden ogsaa kunne udøves af Alle dem, der havde opholdt sig i 10 Aar her i Landet, uden Hensyn til, om de netop vare fødte i den danske Stat. Dette er ogsaa aldeles overeensstemmende med den Lov, som ganske kort forud var udkommen, angaaende Dannelsen af den Rigsforsamling, som senere blev sammenkaldt til at tage Udcastene til Grundloven og Valgloven under Overveitelse. I dens § 7 Litr. G og i dens § 8 var det nemlig ogsaa bestemt, at Valgret og Valgbarhed erhvervedes ved Indfødsret eller 10 Aars Ophold her i Landet. Men ved de Forhandlinger, der senere fandt Sted, angaaende Valgloven, udgif denne sidste Bestemmelse i Regjeringsudkastet til Valgloven, og det, fordi man antog, at man, efter allerede at have voteret Grundloven, hvor Indfødsretten ligesom er nævnt som Betingelse for Valgret og Valgbarhed, var bunden saaledes, at man nu ikke kunde gjøre nogen Forandring deri. Det blev altsaa hjemlet i Grundloven, at man skal være født i Kongens Riger og Lande eller være i de særegne Tilfælde, hvorefter man